

Järjestymisen edullisuus

“Yllä oleva taulukko pitäisi jäljentää niin moneksi kuin löytyy työläisiä, jotka vielä epäilevät tai kieltävät ammatillisen liikkeen merkityksen taloudellisessa taistelussa”. Näin kirjottaa eräs lehti, josta olemme tuon taulukon jäljentäneet, ja jatkaa: “Jäljennökset olisivat, senjälkeen kun ne ovat varustetut selittävällä tekstillä, jaettavat näille työläisille. Me olemme vakuutetut, että tulos on oleva mitä parhain. Kukaan tervejärkinen ja vähäisenkin käsityskykyä omaava ihminen ei voi nimittäin, tämä taulukko silmäinsä edessä, kieltää työläisten ammatillisten järjestöjen merkitystä.”

Taulukko on otettu Ruotsin virallisesta työtilastosta. Se on kaup-

pakollegion v. 1909 julkaisemasta vuosien 1903—1907 työnseisauksia käsittelevästä selostuksesta ja osoittaa se työläisjärjestöjen vaikutusta työnseisauksien tuloksiin.

Vasemmalla oleva taulukko kuvaa niitä työnseisauksia (lakkoja ja sulkuja), jotka koskivat kokonaan tai osaksi järjestyneitä työläisiä, kun taas toinen kuvaa järjestymättömien käymiä taisteluja. Neljä neliötä selittävät, kuten jokainen ymmärtää, taulujen eri osia. Mustat alat osottavat työläisten voittoja, valkoiset kohdat työnantajain voittoja ja pystysuoraviivaiset sovitteluja. Vaakasuorin viivojen merkityt alat osottavat lakkoja, joiden tuloksista puuttuu tie-

Silmäänpiistävä on mustien ja valkoisten alueiden eroitus molemmissa tauluissa. Järjestyneiden työläisten voitot ovat suunnilleen kaksinkertaiset verrattuina järjestymättömien voittoihin, kun taas työnantajain voitot peittävät kaksinkertaisen alan järjestymättömäin taulukossa kuin järjestyneiden. Myöskin sovittelut olivat, niinkuin näkyy, suhteellisesti lukuisimmat työläisten ollessa järjestyneitä kuin järjestymättömiä. Eivät edes järjestymättömäin voitot ja sopimukset yhteensäkään vastaa työnantajain voittoja.

Mitä Amerikkaan tulee, joka meitä tietysti lähemmin koskee — vaikka järjestyksen etuisuuden todistukseksi kelpaa Ruotsinkin esimerkki — ovat suhteet täällä, ainakin niiltä ajoilta, joista hallituksen tilastoja on olemassa, vieläkin etuisimmat järjestyneiden työläisten työtaistelujen onnellisesti päätymiseen nähden.

Jos otamme koko tilastoajalla (vv. 1881—1905) sattuneiden työtaistelujen tulosten keskimäärän, niin huomaamme, että

Järjestöjen määräämistä lakoista päättyi

Voitolla 49.48 pros.
Osittaisella voitolla 15.87 pros.
Tappiolla 34.65 pros.

Jotavastoin järjestymättömiin työtaisteluista päättyi

Voitolla 33.86 pros.
Osittaisella voitolla 9.38 pros.
Tappiolla 56.31 pros.

Tämän tilaston jälkeisinä vuosina — niin voidaan väittää — on järjestyneitten voittojen prosentti ehkä vähentynyt. Mutta samaa voidaan väittää järjestymättömistäkin. Itseasiassa se on jo mainittuina tilastovuosina havaittavissa:

Vuosi 1881 osotti järjestyneihin nähden seuraavaa:

Voittoja 64.99 pros.
Osittaisia voittoja 6.71 pros.
Tappioita 28.30 pros.

Ja järjestymättömiin nähden:

Voittoja 49.33 pros.
Osittaisia voittoja 7.98 pros.
Tappioita 42.69 pros.

Jotavastoin vuosi 1905 osottaa järjestyneitten työtaisteluista päättyneen:

Voitolla 41.58 pros.
Osittaisella voitolla 11.30 pros.
Tappiolla 47.12 pros.

Ja järjestymättömien päättyneen

Voitolla 33.86 pros.
Osittaisella voitolla 9.38 pros.
Tappiolla 56.31 pros.

Kuten tästä nähdään, osottaa molenpainen, sekä järjestyneitten että järjestymättömiin työläisten alkamain lakkojen voittoprosentti alenemista ja tappioprosentti ylenemistä yllämainittujen vuosien välillä. Mutta silti on noissa numeroissa oiva todistus järjestymisen edullisuudesta työtaisteluissa.

„Villitsijä”

Kirj. Richard Pesola

Aivan kristillinen rauha ja sovinto oli vallinnut Iron Rocks'in rautakaivantokylässä siihen saakka, kun se „villitsijä” sinne tuli. Miehet joiivat joka maksuaika itsensä rahoista putipuhtaksi ja sitte „poikkinaisina” yhtyivät raittiusseuraan, joka paikkakunnalle oli perustettu rukousten, suitsutusten ja messujen avulla — pelastamaan juoppoja, ja olivat siinä seuraavaan maksuun asti. Kirkossa istuttiin aina hartaina, kun naapurikaupungin pappi oli ky-

lässä saarnoja pitämässä. Ruikoiltiin, veisattiin ja välistä itkeä voolotettiin, jos pappi sattui oikein likelle sydänjuuria kosketamaan. Tappelut myös olivat aivan tavallisia ja niitä varten olikin keskelle kylää pystytetty tanssilava, jossa tanssia remputettiin lähes joka ilta ja tapeltiin kuitenkin kerran viikossa. Nuoret miehet varsinkin olivat kouluuntuneet tähän jaloön urheiluun, sillä paikkakunnalla vallitseva kirjottamaton siveellinen laki mää-